

Az eddigi jelentések szerint senki sem sebesült meg.

Londonból jelentik: A földalatti vasút robbanásának színhelyén öt apró bombarészt találtak. A bombák kezdetlegesen voltak. A tetteseket keresik.

Párisból jelentik: Casablancái jelentés szerint a városban nagy tömegek tüntettek és máglyán elégették egy amerikai lobogót.

A párisi minisztertanács ma fegyelmi eljárást indított azon postafelügyelők ellen, akik résztvettek a kommunisták tegnapi tüntető sztrájkjában.

Tízezer munkás rohanja meg a bostoni fogházat.

Newyorkból jelentik: Tegnap tízezer munkás ostromolta meg a bostoni fogházat, mert ki akarta szabadítani Saccot és Vanzettit. A rendőrség visszaverte a támadást. Attól tartanak, hogy a csüförtöki kivégzés napján még sokkal nagyobb zavargások lesznek. Az anarchisták azzal fenyegetnek, hogy egész Newyorkot a levegőbe röpitik, ha nem sikerül elérniük a két anarchista megkegyelmezését.

Nungesser anyja is...

Párisból jelentik: A lapok jelentik: Nungesser anyja kegyelmi kérvényt nyújtott be Fuller kormányzóhoz Sacco és Vanzetti érdekében.

Tolvajlesben saját revolverével lőtték agyon a gabonakereskedőt.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Pécsről jelentik: Decs községben ma éjszaka agyonlőtték Czini György 34 éves gabonakereskedőt. A kereskedő két-három éve jött át jugoszláv területről, mert onnan kiutasították. Nemrégiben észrevette, hogy raktárát állandóan fosztogatták, ezért ma este elhatározta, hogy meglesi a tolvajokat. Revolvert vett magához és elrejtőzött a raktárban. Valószínűnek látszik, hogy Czini várakozás közben elaludt.

Az éjszakai órákban a járőreket két fővésre lettek figyelmeztetve. Betörték a raktárba, egy lisztes zsákon találták holtan a kereskedőt. Ugyanekkor egy ismeretlen alak menekült ki az ablakon keresztül.

A nyomozás azonnal megindult. Valószínűnek tartják, hogy a tolvaj előbb elrejtőzött a raktárban és amikor Czini elaludt, kiragadta annak kezéből a revolvert és azzal lőtte agyon a kereskedőt. Három embert őrizetbe vettek.

Az angol alsóház „magyar bizottságának” elnöke a Rothermere-akcióról.

London, augusztus 9. Sir Robert Gower, az angol alsóház tagja és annak az angol bizottságnak a vezetője, amely legutóbb Középeurópa háború utáni viszonyainak tanulmányozására alakult, az újságírók előtt kijelentette, hogy a bizottság szinte magától alakult meg és eredeti, ha a körülményeket is figyelembe vesszük, már a régebbi időbe nyúlik vissza. Már a trianoni szerződés ratifikálása idején a lordok házában, de az alsóházban is akadtak politikusok, akik a középeurópai ügyek szabályozását különös figyelemmel kísérték és a tárgyról beszédek is mondtak.

Valahányszor ezzel a problémával összefüggésben bizonyos kérdések felvetődtek a parlament tagjai között, természetesen vita indult róla. Azoknak a száma, akik Középeurópa ügyében különös érdeklődésre érzik magukat kötelezetteknek, állandóan nő és a parlament tagjai igen nagyfokú hozzájárulást tettek azért az érdeklődésben. Akik arra a meggyőződésre jutottak, hogy ezek a kérdések a legnagyobb fontosságúak, különösen lord Borton nevét kell említeni. Ezek a kérdés alapos tanulmányozását tűzték ki célul. Ezek so-

raiban helyet foglalnak a két ház legkülönbözőbb pártállású tagjai, ami már magában véve is a legnagyobb biztosíték a tekintetben, hogy pártatlanok és minden politikai befolyástól függetlenek.

Igazságosság és tartós béke, ez általában az emberiség, de különösen Anglia legfőbb érdeke.

Könnyen érthető tehát, miért tanúsít minden angol párt különös figyelmet az ügy iránt. Anglia érdekeit az a körülmény is érinti, hogy ő is a trianoni szerződést aláírók között van.

A bizottság működése és a lord Rothermere sajtókampánya között nincs semmi összefüggés. Pusztán véletlen, hogy a cikkek megjelenése és a bizottság megalakulása körülbelül egy időben történt. Ez a körülmény is mutatja, hogy a középeurópai probléma igen soknak a figyelmét magára vonja. A bizottság elérni kívánt eredményeiről egyelőre még semmit sem lehet mondani. Ezidő szerint a bizottság tagjai Középeurópába akarnak utazni, hogy a problémákat a helyszínen tanulmányozzák.

Levélváltás a megegyezés felé a szegedi építőmunkások sztrájkja ügyében.

A sztrájkvezetőség szerint az építőmunkások egyrésze „vándorbotot vett kezébe”.

(A Délmagyarország munkálarsától.) Az építőipari sztrájk ügye a munkaadók szövetsége és a sztrájkvezetőség közötti levélváltások és nyilatkozatváltások során lassan a megoldás felé halad, annak ellenére, hogy mindkét fél hajthatatlanságát hangoztatja.

Az építésztrájk ügyében

a Szegedi Munkaadók Szövetsége

a következő levelet intézte a Szakszervezeti Bizottsághoz:

Válaszolja a mai napon hozzánk intézett levelükre, természetesen nem követjük Önöket ez átiratuk első mondatában tartalmazott és Önöknél megszokott provokáció útján, hanem átiratuknak csakis lényegbevágó tartalmával foglalkozva a következőket közöljük:

Kezünkben van a pécsi kereskedelmi és iparkamarának sürgönyértéke, mely szerint Pécsen 92 fillér az általános órabér, ami egyes, szokás szerinti magasabban fizetett, kevesebb munkáknál legfeljebb 1-2 pengőre emelkedik.

Birtokunkban van továbbá a debreceni kereskedelmi és iparkamara telefon jelentése, mely szerint a Debrecenben ez év júniusban

kötött és változatlanul fentartott kollektív szerződés alapján a rendes falazó kőművesmunkásokat, amely az összes munkásoknak több mint 75 százalékát teszi ki, 90 filléres óradíjjal fizetik, míg a szokás szerint magasabban fizetett egyes kényes munkáknál (létra, függőállványon dolgozó stb.) a munkabér 104 fillérig halad fel. Ezzel bebizonyítottuk, hogy az Önök által elfogadni kívánt Pécs és Debrecen városokban sem fizetnek magasabb, inkább alacsonyabb munkadíjat, mint az általunk kilátásba helyezett. Ennélfogva megbízóink, a helybeli építőmunkaadók, elfoglalt álláspontjukat most már indokoltabban változatlanul fentartják.

A sztrájkvezetőség

erre az átiratra a Délmagyarország munkálarsának a következő nyilatkozatot adta:

— Az építőmunkások vezetősége a mai napon a munkaadók szövetségéhez intézett átiratában ismétellen hangoztatta, hogy őszintén arra törekszik, hogy az építőiparban a béke helyreálljon, amikor a megegyezés alapjául elfogadta a munkaadók által leírt elvi álláspontját, hogy a szegedi munkafelté-

telek nem lehetnek rosszabbak, mint az ország bármely városában a legjobb munkafeltételek. Minthogy pedig munkaadói részről alapul ajánlott miskolci építőipari munkafeltételeknél a pécsiek, illetve debreceniek kedvezőbbek, mi a megegyezés alapjául a pécsit, illetve debrecenit ajánlottuk fel. A hiteles adatok hozzánk még nem érkeztek meg, de nem vonjuk kétségbe, hogy a munkaadók szövetsége által a kamarák útján beszerzett adatok helytállóak.

— Ezen adatokat a munkaadók szövetsége mai átiratában közölte, mely szerint Pécsen az építőipari munkabérek alsó határa 92, felső határa 100 fillér, míg a debreceni munkabérek alsó határa 90, felső határa 104 fillér. Amennyiben a munkaadók szövetsége tegnapi átiratában kifejezésre juttatott elvi ígéretét állja, a békének a mi részünkről nincs akadály. De a munkaadók szövetségétől ma vett átirat utolsó bekezdéséből azt kell megállapítanunk, hogy nem akarja őszintén a békét, mert — jóllehet a fenti bér adatok helyességét elismeri — az általa felajánlott 80 fillér minimális és 92 fillér maximális órabérekre vonatkozólag a következőket írja: »Ezzel bebizonyítottuk, hogy az Önök által elfogadni kívánt Pécs és Debrecen városokban sem fizetnek magasabb, inkább alacsonyabb munkadíjat, mint az általunk kilátásba helyezett. Ennélfogva megbízóink, a helybeli építési munkaadók, elfoglalt álláspontjukat most már még indokoltabban fentartják.»

— Ezzel szemben a tényállás az, hogy az építőmunkások eredeti követelése az egész vonalon 12 fillér volt, aminek megadásával a szegedi órabérek alsó határa 82 fillérre, felső határa pedig 100 fillérre emelkedett volna.

— Mindenki megállapíthatja nemcsak azt, hogy a szegedi munkásság bérkövetelése jogosult, hanem azt is, hogy Pécsen és Debrecenben előnyösebb munkafeltételek vannak érvényben. A pécsi és debreceni bér adatok megismerése után természetesen a szegedi építőmunkásság most már ragaszkodik ahhoz, hogy legalább olyan munkabéreket kapjanak, mint a pécsiek, illetve debreceniek.

— Meg vagyunk győződve, hogy ezt el is fogjuk érni, csak azt sajnáljuk, hogy a szegedi építőmunkások jelentékeny részét a munkaadók szövetségének igazságtalan ellentállása a város elhagyására kényszerítette.

— A munkaadók szövetsége nem számolt azzal, hogy a szegedi építőmunkásság 80 százaléka hozzászólt ahhoz, hogy vándorbotot vegyen a kezébe és más helyen is biztosítani tudja kenyerét. A szegedi építőipari munkálatókat és építelőket, nemkülönben a munkásságot és Szeged város gazdasági életét a sztrájk következtében ért kárért azok a felelősök, akik ennek a bérharcnak már a kezdetén az igazság alapján nem vetettek véget.

„A magyarok javíthatatlanok” — írja a cseh fasiszták lapja.

Prága, augusztus 9. A cseh fasiszták lapja ismét foglalkozik a magyar kérdéssel. A magyarok javíthatatlanok, írja a lap. Ez a nemzet nem tudja elfelejteni azt az ősi tulajdonságát, amelyeket még ázsiai hazájából hozott magával, a vadságot. Az ázsiai puszták fia, ezeréves európai ittlétük alatt sem szoktak el attól, hogy a nemzeti korrektívum egyetlen érve az erőszak és hogy erőszakkal és gonoszszaggal többet érhet el, mint okos külpolitikával.

A magyar vadság két módszert ismer: forradalmat, vagy háborút. A magyarok mindig törekedni fognak az elszakított területek visszaszerzésére. A törekvésükből a magyar vadság miatt előbb-utóbb háborús konfliktus fog keletkezni. A tegnap még elnyomott nemzetekre holnap olyan malomkövek feladata hárul, amelyek között lassanként felörlődik a nemzet, mely a maga megátalkodott malkaságával Középeurópát veszélyezteti és veszélyeztetni fogja.